

ΕΤΟΣ Ε'.

ΕΦΗΜΕΡΙΑ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 224

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΗΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΚΤΑ 10

Τιμή ἑτησίας συνδρομῆς προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἑστερικὸν δραχμαῖς νέαται 12, διὰ δὲ τὸ Ἑστερικὸν 20
· Η Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ἐδοῦ Σοφοκλέους, δῶν τέως ἦν δὲ Αρειος Πάγος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 29 Μαΐου 1883.

ΤΑ ΥΠΟΥΡΓΙΚΑ

Τὸ ὑπουργικὸν ἔρεπτον διάγει: ἀπό τινων ἡμερῶν βίον ἀβίωτον. Τρεῖς τῶν ὑπουργῶν του εἶνε ἑταιρόρροποι καὶ ἐπὶ τοῦ αὐχένος τοῦ νῦν δικεφάλου γλάρου τοῦ Μεσολογγίου εἶνε ἔτοιμοι ν' ἀναψανδώσιν ἄλλαι τρεῖς κεφαλαί, διότι μεθ' ὅλα τὰ θρυλούμενα εἶνε βέβαιον δτὶ σι· ὅνυχές του δὲν θὰ ἐπιτρέψωσιν εἰς ἄλλους νὰ ἀρπάσωσι τὴν ὑπουργικὴν βοράν, ηγέτην ἐποφθαλμιᾳ. Οἱ πολλαπλασιασμὸς οὗτος τῶν κεφαλῶν ἐπὶ τραχῆλου δυναμένου νὰ φέρῃ μίαν μόνην καὶ ταύτην πολὺν ἐλαφρὰν εἶνε ζωολογικὸν φαινόμενον ἀξιοσημείωτον, τὸ δποῖον πρέπει νὰ παρατηρήσωσιν οἱ ἐπιστήμονες. Ἐν τούτοις κατὰ πάντα τὰ φαινόμενα ἡ Ἑλλάς, ητις ἐπὶ τῆς εὐκλεοῦς κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπη, ητις ἐπὶ τῆς εὐκλεοῦς κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικούπη κατήνησεν δὲ Παλιάτσος τῶν ἔθνῶν καὶ δῖει δωρεὰν τερφίθυμα θεάματα εἰς τοὺς λαοὺς τῆς Εὐρώπης, θὰ παρουσιάσῃ τὸ ἔκτακτον θέαμα ὑπουργείου δισυνθέτου ἀποτελουμένου ἐξ ἔνδος πρωθυπουργοῦ πενταπλοῦ καὶ ἐνὸς ὑπουργοῦ, διστις ἐκέρδησε τὴν διπλῆν του ἰδιότητα χάρις εἰς τὴν διόλυοφροσύνην του, εἰς τὸ συγκαταβατικὸν τῆς συνειδήσεως καὶ εἰς τὴν ἔξιδιασμένην του μαγειρικὴν ἴκανότητα ἐφηρμοσμένην εἰς τὴν πολιτικήν.

Ἐκτὸς δὲν δ. κ. Πρωθυπουργὸς σκοπεύῃ νὰ ἐφαρμόσῃ τὸ σύστημα τῆς μονοετοῦς θητείας κατ' ἀνάλογον χρονικὸν διάστημα ἐν τῷ ὑπουργείῳ του· δηλαδὴ νὰ καλῇ ἐκ περιτροπῆς ὅλους τοὺς διπλούς του καὶ νὰ χειροτονῇ αὐτοὺς ὑπουργοὺς διὰ τινας ἡμέρας ἔως δτου ἐκγυμνασθῶσιν, εἴτα δὲ νὰ τοὺς ἀποπέμπῃ. Καὶ τοῦτο διὰ νὰ ἔχῃ δσον ἔνεστι πλείους ὑπουργοὺς γεγυμνασμένους ἐν ὥρᾳ ἀνάγκης.

Ἄλλα μένει πάλιν τὸ ζήτημα δὲν ὑπέρχῃ τοιοῦτος παρ' ἡμῖν ἔξευτελισμὸς χαρακτήρων, διστε νὰ εύρεθῶσιν ἀνθρώποι

διγάμενοι νὰ συμπράξωσιν ὡς ὑπουργοὶ μετὰ τοῦ κ. Τρικούπη, διστις φέρεται πρὸς τοὺς συνυπουργούς του, δπῶς δὲν φέρεται οὐδὲν δικεφάλος πρὸς τοὺς παρὰ τὴν θύραν τῶν μεγάρων τῆς Ὁμογένειας πέριπολούντας θεοιθέας. Θέλει τοὺς ὅλλους γενρόσπαστα καὶ τόσον ἀρέσκεται εἰς αὐτὰ ὃστε, καθὼς λέγεται, δὲν θὰ συγκαλέσῃ εἰδὲ τὸν Νοέμβριον τὴν Βουλήν, ἀλλὰ θὰ ἔνοικιάσῃ τὸ βουλευτήριον εἰς τὴν ἔταιρίαν τῶν γενροπάστων τοῦ Ἀπόλλωνος.

Πάντοτε ητο τραχὺς καὶ σκαιός καὶ φύλαρχος δὲκ Μεσολογγίου πολιτικός, ἀλλὰ ἀπὸ τίνος καροῦ τὸ ἐπαράκαμεν. Οἱ συγκαταβατικοὶ του, οἱ ἀνθρώποι, εἰτιγές δμολογουμένως ἀκοπίασαν ἐπὶ ιδίᾳ ζημίᾳ νὰ τὸν ἀναδεῖξωσι, δὲν ἀξίζουσι πλέον εἰς τὰ ἀμματά του οὐδὲν δσον οἱ συντοπίται παράσιτοι τοῦ σαλονίου του. Εἰς τὰ ὑπουργικὰ σύμβούλια εἶνε πάντοτε ἐν ἐγώ ἀκλιτον καὶ δύσπεπτον, τὸ δπειον μόλις δύναται νὰ χωνεύσῃ δμαρτωλὸς στόμαχος τοῦ Λοιμβάρδου. Αὐτὸς εἶνε τὸ Α καὶ τὸ Ω καὶ τὰ ἔτερα εἰκοσιδύο γράμματα τῆς ἀλφαβήτου. Οἱ ὑπουργοὶ μανθάνουν τὸν διορισμὸν ἀνθρώπων εἰς ἀνωτέρας θέσεις ἀπὸ τὸ στόμα τῶν διορισθέντων, δπως συνέδη εἰς τὸν κ. Κοντόσταυλον, ἐπὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ κ. Λουριώτου ὡς νομάρχου Κερκύρας. Αὐτὸς συγεννοεῖται μετὰ τῶν πρέσβεων καὶ αὐτὸς διορίζει τοὺς δδοεργάτας. Κατόπιν τούτων δὲν εἶνε παράδοξον ἀν παρατῶνται δσοι τῶν ὑπουργῶν ἔχουσι συναίσθησιν τῆς ἀξιοπρεπείας των. Εἶνε παράδοξον πῶς δὲν παρητίθησαν ἀκόμη καὶ οἱ κλητῆρες τῶν ὑπουργείων καὶ οἱ ἱπποι τῆς ἀμάξης του, οἵτινες ἀσθμαίνουν οἱ δυστυχεῖς διὲ νὰ τὸν μετακομίζωσιν ἀλληλοδιαδόχως ἀπὸ τοῦ ἔνδος εἰς τὸ ἄλλο ὑπουργεῖον.

Ἐθρασύνθη καὶ ὑφώθη δις δ Ναδουχοδονόσωρ· ἀλλὰ δὲν ἐλησμόνησε τὴν ιεράν ιστορίαν ἐν τῇ τύρη τῆς πολιτικῆς, θὰ γινώσκῃ δις δ βαθυλάνως μονάρχης ἔσχεν ἔνεκα τῆς ἐπάρσεως του τέλος οἰκτρὸν καὶ μεταμορφωθεὶς εἰς τετράποδον